

РЕШЕНИЕ

№ 5014

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 04.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11326** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на И. Г. П., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. П. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3 срещу Заповед №8121К-12922/04.11.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от две години“ на осн. чл. 194, ал. 2, т.2 вр. с чл.197, ал.1, т. 4 вр. 204, т. 1 от ЗМВР.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна и постановена при нарушаване на процедурата за налагане на дисциплинарно наказание. В жалбата се релевират подробни доводи за нарушение на чл. 205, ал. 1 от ЗМВР. Посочва се още, че обжалваната заповед не съдържа задължителните реквизити по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР - липсва посочено място и време на нарушението и произволно се посочват периоди и дати. Моли съда за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – Министърът на вътрешните работи се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Представени са писмени бележки /л. 325/.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

Безспорно по делото е, че към 04.11.2022 г. жалбоподателят И. Г. П. заема длъжността старши разследващ полицай в 03 сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“ в отдел „Разследване“ при СДВР. Видно от представената по делото кадрова справка / л. 67/ служителят е назначен в органите на МВР през 2003 г., като със Заповед №513з-403/19.01.2016 г. е преназначен на длъжността, която заема и към момента на издаване на оспорената заповед. По време на службата му е награждаван четири пъти и са му наложени два броя дисциплинарни наказания, които са заличени на осн. чл. 213, ал. от ЗМВР. Служителят има влязла в сила заповед за наложено дисциплинарно наказание по чл. 197, ал. 1, т. 4 или т. 5 от ЗМВР, срещу него не е образувано дисциплинарно производство по реда на чл. 207, ал. 1 от ЗМВР и не е временно отстранен от длъжност.

Издадена е Заповед № 513з-7221/18.2021 г. за /л. Приложение №1 към делото/ на Директора на СДВР за извършване на проверка на данните, съдържащи се в Докладна записка № 67901/12.08.2021 г. по описа на СДВР, за да се установи извършено ли е нарушение на служебната дисциплина от служителя старши разследващ полицай И. П. при 03 към отдел „Разследване“ – СДВР. Определена е и комисия, която да извърши проверката.

Видно от посочената Докладна записка № 67901/12.08.2021 г. Началник 03 сектор, отдел „Разследване“ – СДВР е установила, че при проверени четиридесет и осем дела, които са производство на служителя И. П., по повече от половината досъдебни производства е забавено разследването в различни периоди от време, сред които ДП № 11457/19 г.; 11130/18 г.; 11325/20 г.; 11636/20 г.; 11169/18 г.; 11224/18 г.; 11394/18 г.; 11312/19 г.; 11174/20 г.; 11447/19 г.; 11242/19 г.; 11394/19 г.; 11292/20 г.; 11045/20 г.; 11097/20 г.; 11015/21 г.; 11197/20 г.; 5373/19 г.; 5297/19 г.; 11059/21 г.; 11083/20 г.; 11189/20 г.; 11112/20; 11133/20 г.; 11423/19 г.; 11407/18 г.; 11189/19 г.; 11091/19 г.

Издадено е Предложение с рег. № 513р-85347/04.10.2020 г. /л. 10 от Приложение № 1/ за удължаване срока за извършване на проверката, разпоредена със Заповед № 513з-7221/18.2021 г.

Издадена е покана за даване на писмени обяснения по смисъла на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, като няма данни същата да е връчена.

Издадена е Справка с рег. № 513р-99126/17.11.2021 г. /л. 160 към Приложение № 1/, с която комисията е направила извод, че са събрани достатъчно данни за извършено нарушение на служебната дисциплина и сменените от длъжностната характеристика задължения по смисъла на чл. 201, ал. 1, т. 2 от ЗМВР от страна на И. П. - старши разследващ полицай в 03 сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“ в отдел „Разследване“ при СДВР. Направено е предложение материалите да бъдат изпратени за проверка на Д „ЧР“ – МВР.

Впоследствие със Заповед № 8121к-513/28.01.2022 г. /л. 30/ на Министъра на вътрешните работи е образувано дисциплинарно производство по реда на чл. 205, ал. 1 от ЗМВР за установяване на допуснати от И. П. дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, съставомерно по чл. 201, ал. 1, т. 2 от ЗМВР „системни нарушения на служебната дисциплина“, за което е предвидено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години“ и за дисциплинарно разследващ орган е определена комисия в състав от пет човека. Жалбоподателят е запознат със заповедта на 23.02.2022 г. /л. 62/. Заповедта е издадена по Предложение с рег. № 513-108092/10.12.2021 г. /л. 49/ от Директорът на СДВР до Министъра на вътрешните работи, в която е посочено, че при извършена проверка по

Заповед № 513з-7221/18.2021 г., вследствие на която е издадена Докладна записка № 513р-67901/12.08.2021 г., се установява, че в различни периоди от време разследващ полицай П. не е изпълнил указания на наблюдаващите прокурори по ДП № 11457/19 г.; 11130/18 г.; 11325/20 г.; 11636/20 г.; 11169/18 г.; 11224/18 г.; 11394/18 г.; 11312/19 г.; 11174/20 г.; 11447/19 г.; 11242/19 г.; 11394/19 г.; 11292/20 г.; 11045/20 г.; 11097/20 г.; 11015/21 г.; 11197/20 г.; 5373/19 г.; 5297/19 г.; 11059/21 г.; 11083/20 г.; 11189/20 г.; 11112/20; 11133/20 г.; 11423/19 г.; 11407/18 г.; 11189/19 г.; 11091/19 г.

С покана с рег. № 513р-41652/10.05.2022 г. /л. 179/ на жалбоподателя е предоставена възможност за даване на обяснения по Заповед № 8121к-513/28.01.2022 г. Такива са депозираны с писмо с рег. № 513-42619 от 12.05.2022 г. /л. 178/. Обяснения по издадената Заповед № 8121к-513/28.01.2022 г. са депозираны и с писмо с рег. № 513р-217/11.03.2022 г. /л. 305/

Направено е предложение с рег. № 513р-43667 от 16.05.2022 г. /л. 177/ за продължаване срока на дисциплинарното производство с един месец, считано от 28.05.2022 г.

Със Заповед № 81са5-4173/19.05.2022 г. /л. 213/ е отстранен от участие в дисциплинарното производство като член на комисията, определена за ДРО - И. И. и е определен нов член – Ж. С. – Б. – старши експерт в 01 сектор „Човешки ресурси – СДВР Център“ към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР и е определен срок за приключване на дисциплинарното производство – 28.06.2022 г. Заповедта е връчена на служителя на 07.06.2022 г. /л. 215/.

ДРО е изготвил обобщена справка с рег. № 513р-53581/13.06.2022 г. /л. 229/, адресирана до Министъра на вътрешните работи, въз основа на данните в нея е направен извод, че са налице достатъчно данни за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР - неизпълнение на служебните задължения“, съставомерно по чл. 201, ал. 1 , т. 2 от ЗМВР „системни нарушения на служебната дисциплина“ и е направено предложение за налагане на дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години“. Служителят е депозирал възражение срещу справката на 14.06.2022 г. /л. 255/.

С покана с рег. № 513р-53959 от 14.06.2022 г. /л. 219/, на служителя е предоставена възможност за запознаване с обобщена справка и материалите по дисциплинарно производство и даване на допълнителни писмени обяснения или възражение. Посочено е, че на осн. чл. 207, ал. 10 от ЗМВР в срок от 24 часа след запознаване със справката могат да бъдат дадени допълнителни писмени обяснения или възражения в деловодството в сградата на СДВР, адресирано до ДНО – Министъра на вътрешните работи. Подписан е приемо-предавателен протокол за предаване на материалите по проведеното производство /л. 220/, а видно от Протокол с рег. № 513р-53964 от 14.06.2022 г. /л. 226/ на Председателя на разследващата комисия, служителят не се е явил за даване на обяснения или възражения.

От страна на ДРО е изпратено становище с рег. № 513р-54898/16.06.2022 г. /л. 258/ до Министъра на вътрешните работи, с което е направено предложение на служителя да бъде наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години“.

Във връзка с Покана, връчена на 27.09.2022 г. от страна на служителя до ДНО е предоставено писмено изложение /л. 321/.

Въз основа на изготвената обобщена е издадена процесната заповед, с която на

жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от две години“ на осн. чл. 194, ал. 2, т. 2 вр. с чл. 197, ал. 1, т. 4 вр. 204, т. 1 от ЗМВР.

Видно от изложеното в справката и в самата оспорена заповед, нарушението се изразява в това, че инспектор И. П., като старши разследващ полицай в 03 сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“ в отдел „Разследване“ при СДВР, в [населено място], в периода от 08.02.2020 г. до 15.08.2021 г., при провеждане на разследването по възложените му за работа досъдебни производства (ДП) с № 11457/2019 г., № 11130/2018 г., № 11363/2020 г., № 11169/2018 г., № 11394/2018 г., № 11174/2020 г., № 11447/2019 г., № 11242/08.07.2019 г., № 11394/25.10.2019 г., № 11292/01.10.2020 г., № 11045/06.02.2020 г., № 11097/13.03.2020 г., № 5373/04.12.2019 г., № 5297/11.10.2019 г., № 11133/26.04.2020 г., № 11423/2019 г., № 11407/2018 г., № 11189/03.06.2019 г. и № 11091/2019 г., всички по описа на СДВР, с бездействието си - неизвършване на процесуални действия по разследването в посочените периоди, е извършил 19 (деветнадесет) отделни дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР - „неизпълнение на служебните задължения“ (определени в специфична длъжностна характеристика за длъжността младши разследващ полицай-старши разследващ полицай в 03 сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“ към отдел „Разследване“ при СДВР, с рег. № 51 Зр-29080/2018 г. - т. II. Основни длъжностни задължения, трети абзац „Взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК, за разкриване на обективната истина“ и четвърти абзац „При осъществяване на дейността си се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на РБ, разпоредбите на НК, НПК, АПК, ЗМВР и ППЗМВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС, писмените указания на прокурора във връзка с водените досъдебни производства“.

Прието е, че служителят, в качеството си на разследващ орган, не е изпълнил и служебните си задължения, вменени му в чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НП, а именно че разследващият орган взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването и „Разследващият орган е длъжен в най-кратък срок да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора.

Прието е, че нарушенията са извършени в условията на системност по смисъла на § 1, т. 22 от Допълнителните разпоредби на ЗМВР - „три или повече нарушения, извършени в продължение на една година“, а това ги определя като нарушение на служебната дисциплина, съставомерно по чл. 201, ал. 1, т. 2 - „системни нарушения на служебната дисциплина“ от ЗМВР.

Процесната заповед е връчена на служителя И. П. на 22.11.2022 г., а жалбата срещу нея е депозирана на 06.12.2022 г. пред Административен съд София – град.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал цялата дисциплинарна преписка

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповед №8121К-12922/04.11.2022 г. е издадена от компетентен административен орган по смисъла чл. 204, т. 1 от ЗМВР – министъра на вътрешните работи, разполагащ с правомощията и компетентността да издава заповеди за налагане на дисциплинарни наказания.

Издадена е и в двумесечния срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР. Съгласно чл. 195, ал. 1 ЗМВР, дисциплинарното наказание следва да се наложи не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. По силата на чл. 195, ал. 3 и ал. 4 ЗМВР сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск. Двумесечният срок от откриване на нарушението в случая изтича на 19.12.2022 г., с включени 125 календарни дни отпуск поради болест (89 работни дни). Едногодишният давностен срок от извършване на нарушението, в който може да му бъде наложено дисциплинарно наказание, ще изтече на 21.05.2023 г., в който е включен ползваният от служителя законоустановен отпуск от 257 календарни дни.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 8121к-513/28.01.2022 г. /л. 30/, изменена със Заповед 19.05.2022 г., на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР е разпоредена проверка на данните, посочени в предложение № 513р-108092/10.12.2021 г. Жалбоподателят е запознат със заповедите, с което съдът приема, че е изпълнено изискването на чл. 18, ал. 1 от Инstrukция № 8121з-877/2021 г.

Служителят е запознат още с Обобщена справка № 513р-53581/13.06.2022 г. и материалите от извършена проверка по реда на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР срещу която е депозирал писмено възражение. /л.229/

Спазена е и разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от Инstrukция № 8121з-877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, дисциплинарно наказващият орган приема с резолюция писмените обяснения и възражения, дадени от служителя, в която отбелязва своето име, длъжност и дата.

Съдът прима, че дисциплинарно наказващият орган /ДНО/ е спазил императивното правило на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, според който е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. По делото е безспорно установено, че на П. е връчена покана от 27.09.2022 г. за даване на писмени обяснения до Директора на СДВР. Такива са представени под формата на писмено изложение /л. 321/.

Неоснователно е оплакването за неспазването на срока по чл. 205, ал. 6 от ЗМВР.

На първо място, следва да бъде посочено, че Заповед № 513з-7221/18.2021 г. за /л. Приложение №1 към делото/ е издадена от Директора на СДВР, докато процесното производство е образувано със Заповед № 8121к-513/28.01.2022 г. /л. 29/, изменена със Заповед от 19.05.2022 г., на Министъра на вътрешните работи. Макар и двете заповеди да касаят извършване на проверка във връзка с наличие на данни за бездействие от страна на служителя П. по едни и същи досъдебни производства,

същите касаят две отделни дисциплинарни производства, доколкото представляват отделни актове по смисъла на чл. 205, ал. 1 от ЗМВР. Не може да се приеме, че в случая е нарушен чл. 197, ал. 2 ЗМВР. Според посочената разпоредба за едно и също дисциплинарно нарушение може да се наложи само едно дисциплинарно наказание, но в случая по делото липсват данни жалбоподателят да е наказван с друг акт по отношение на вмененото с процесната заповед нарушение, извършено в периода от 17.04.2020 г. до 04.08.2021 г.

От друга страна, неспазването на срока по чл. 205, ал. 6 от ЗМВР не представлява съществено процесуално нарушение, което да обоснове отмяна на заповедта на самостоятелно основание. Този срок е с процесуален характер - регламентира период от време, в който следва да бъде извършено определено процесуално действие - в случая срокът за приключване на дисциплинарното производство. Съдебната практика и правната доктрина разграничават два вида процесуални срокове - преклузивни и инструктивни. С изтичането на първите се заличават самите права, за които те се отнасят, т. е. прекратява се възможността за упражняване на това право - напр. право на жалба, право да се образува определено производство и т. н. За разлика от тях, инструктивните срокове както показва и самото им наименование, нямат задължителен характер и неспазването им не влече незаконосъобразност на настъпилите след изтичането им юридически факти. Именно инструктивен е срокът по чл. 205, ал. 6 от ЗМВР, като неспазването му не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не води до различно приложение на материалния закон.

Видно от изложеното в справката от 13.06.2022 г. /л. 229/ и в самата оспорена заповед, неизпълнението на служебните задължения от страна на служителя се изразява в това, че в периода от 17.04.2020 г. до 04.08.2021 г., е нарушил задълженията си на разследващ орган – не е извършил действия по разследването по 19 бр. досъдебни производства, с което не е осигурил своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването. От друга страна в представената справка са описани редица действия, извършени от служителя именно във връзка с разследването по всяко едно посочено досъдебно производство.

Дисциплинарно наказващият орган въз основа на справката е приел, че жалбоподателят е извършила нарушение на служебното си задължение, вменено със специфичната длъжностна характеристика – не е осигурил провеждане на разследването в предвидените в НПК срокове и същото да се проведе в разумен срок, чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НПК.

Относно вмененото нарушение, настоящият съдебен състав намира, че както в справката, така и в издадената заповед не е посочено точно в какво се изразява това неизпълнение на служебните задължения, свързано с осигуряване провеждане на разследването в разумен срок. Посочени са две хипотези на нормата на чл. 203 от НПК, а именно ал. 1 и ал. 2. Съгласно чл. 203, ал. 1 от НПК, разследващият орган взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването. Безспорно и независимо от отсъствието си по уважителни причини, от административна преписка се установява, че П. е извършвал действия по разследване, ръководейки се от указанията на прокурора, докладвал е системно по правилата на НПК.

Съгласно чл. 203, ал. 2 от НПК - Разследващият орган е длъжен в най-кратък

срок да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора. Следва да се има предвид, че никъде в НПК не е конкретизирано какво означава „най-кратък срок“, респективно период от брой дни. Ноторно известен факт е, че всяко едно образувано досъдебно производство, образувано за определено извършено престъпно деяние, протича в различни интервали от време, свързани с извършване на действия по разследване. Никъде няма легална дефиниция на понятието „разумен срок“, тъй като няма как да се определи единен разумен срок за всички дела. За това такъв срок се определя за всеки конкретен случай, съгласно няколко критерии. Спазването на изискването за разглеждане и решаване на делото в разумен срок, следва да бъде съобразено със сложността на делото, поведението на обвиняемия, както и на съответните компетентни органи. Когато преценява дали едно наказателно производство е продължило прекомерно, съдът използва свои критерии, а именно: „...разумният характер на времетраенето на производството, се преценява както с оглед обстоятелствата по случая, така и с оглед установените в практиката на съда критерии за преценка, в частност сложността на делото, поведението на жалбоподателя и на компетентните власти (П. и С. срещу Франция, № 25444/94, П. срещу Гърция, Решение от 23 септември 1998 г., Ф. срещу Франция, жалба № 30979/96). Съдът в своята практика неизменно приема като начален момент за отчитане продължителността на производството не датата на неговото образуване, а датата, на която на лицето е било повдигнато обвинение или датата, на която то е било задържано в рамките на вече образуваното наказателно производство. Крайният момент се свързва с датата на окончателното влизане в сила на присъдата или с датата на прекратяване на наказателното преследване. В случая бездействие, съответно неизпълнение на служебни задължения би било налице, ако П. наистина е не е предприемал никакви действия по разследванията и не е искал удължаването на сроковете за разследване по предвидените в НПК способности, което се опровергава от описаните и анализирани искания и постановления за удължаването на срока за разследване по досъдебните производства.

Изложеното налага извода, че административният орган, въпреки дадената му възможност и конкретни указания по реда на чл. 171, ал. 4 от АПК, не можа да установи в цялост, съгласно нормата на чл. 170, ал. 1 от АПК, съществуването на фактическите основания, посочени в заповедта и изпълнение на законовите изисквания при издаването и. Всеки административен акт следва да отговаря на законовите изисквания, визирани в чл. 59, ал. 2 от АПК, като тяхното неизпълнение е основание за неговата отмяна. Независимо, че в атакуваната заповед са изложени множество факти, свързани с провеждането на разследването по посочените в заповедта 19 бр. досъдебни производства, не става ясно точно какви процесуални действия, и в какъв срок е следвало да извърши оспорващият, за да може ДП да завърши своевременно, законосъобразно и успешно, което на практика е лишило издаденият административен акт от ясни и точни мотиви.

Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, административният акт е необходимо да съдържа фактически основания за издаването му. Това са именно конкретни

факти, въз основа, на които административният орган да упражни предоставената му компетентност. Съдебният контрол в случая следва да се извърши по отношение на изложените мотиви в акта. Предвид липсата на описание на конкретните действия, които не са извършени в сроковете по НПК от страна на П. в досъдебното производство, Съдът не може да извърши преценка дали са предпоставките за налагане на дисциплинарно наказание. Липсата на доказателства за възникване на материалноправните предпоставки, даващи възможност на органа да упражни предоставените му от закона правомощия е абсолютно основание за отмяна на оспорената заповед, тъй като това предполага наличие на юридически факт, пораждащ упражненото от него публично субективно право.

При така изложеното оспорената заповед съдът прима за незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено своевременно искане за присъждане на разноски, за които е представен списък по чл. 80 ГПК, но не се представят доказателства за тяхното реално заплащане, поради което съдът следва да остави същото без уважение. Съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната е заплатила възнаграждението, което трябва да е доказано. В зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане - в брой или по банков път, заплащането на възнаграждението се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, първо отделение, 34 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Г. П., ЕГН [ЕГН] Заповед №8121К-12922/04.11.2022г. на Министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от две години“ на осн. чл. 194, ал. 2, т.2 вр. с чл.197, ал.1, т. 4 вр. 204, т. 1 от ЗМВР.

Решението е окончателно на основание чл. 211 от ЗМВР.

съдия:

